

יוסף זוסדני ורחל

נערך ויוצא לאור ע"י "הסדר דרחה" (בהשתתפות כולל "חוני המעל")
העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י"ז סיון התשנ"ב
ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מרחשון התשע"ז

1531

מתפללים

שבת טו' חשוון ה-תשפ"ה
פרשה: וירא
הפטרה: ואשה אחת

הדלקת נרות - 16:18
צאת השבת - 17:10
ר"ת: 17:43

הדלקת נרות בשבת הבאה 16:15

חגי שרה	ניצח
5:13 <	5:06
5:20 <	5:13
6:16 <	6:09
11:26 <	11:24
11:52 <	11:50
16:36 <	16:39

ניסיונו של אבי
הניסיון וזכות העקדה נקראים על שמו של אברהם, אף-על-פי שהקרבו עצמו היה אמור להיות יצחק, כי גדול ניסיונו וסבלו של אב המוליך את בנו לעקדה, מניסיונו וסבלו של הפושט את צווארו-שלו לשחיטה.

העלון לפרסומת
מנשה בר דוד וברוריה
מרת אחותי דינה בת רחל
ולע"ג חמי ר' שלום בר שמחה ז"ל
חמותי מרים בת רחל ע"ה
הרוצה להקדיש את העלון או חלקו
בטל... 052-5079555

"וירא אליו ה' באלני ממרא"

אברהם יצא מבית תרח. שם לא זכה להינוך בהכרת ה'. הוא הכיר בוראו בכוח עצמו, מדי יום גדל ופרח בהבנת העולם והכיר מעצמו שצריך להיות בורא לעולם אף שאין אדם יכול לראותו אלא רק להבין מכה מעשיו על היות הבורא שמחזיק בידו כוח ההנהגה לעשות בעולם כרצונו. מכאן התפתחה הבנתו וגם קשריו עם ה'. עד שבאה אליו קריאת ה' "לך לך" עליך לעזוב סביבתך, אנשי שלומך ושמע קול ה' מדבר: "לך לך" להנאתך ולטובתך. שם תזכה לבנים ושם ה' הנבטיחו: אודיע טבעך בעולם. ה' כבר דיבר לפני אברהם עם יחידים כמו נח שהיה צדיק וראוי אך לא מסוגל להיות אב להמון נויים. הוא לא הספיק להציל אנשים אף כשעמדו על סף המוות לפני המבול. לא כן אברהם כשאמר לו ה' "לך לך" זה לא מקומך, הוא אסף משפחתו וגם "את הנפש אשר עשו בחרן" ללכת ארצה כנען. אברהם נעשה "אברהם" בצו ה'. והיתה לו זכות לקבל "מחזה" מה'. אמנם זכה לעוד יותר חשוב ביקור מהקב"ה, לפי הכתוב "וירא ה' אל אברהם ויאמר אליו אני ה' אל - שדי" אבל עוד יותר חשוב היה מחזה ה' כשהקב"ה בא לבקר אותו: "וירא אליו ה' באלני ממרא וירא והנה שלשה אנשים ניצבים עליו". כלומר הקב"ה וגם חלק אף אם קטן מהפמליא של הקב"ה באו לבקר אותו, ולהודיעו על עתידו דרך בנו יצחק ובן בנו יעקב - ישראל. זאת היתה גילוי שכינה בהדרה ובתפארתה. אברהם נעשה השם המיוחד בעולם שה' בא לבקרו ולמסור לו חלק מכבודו, שהוא זרעו ויחיו לעולם. "וירא אליו ה' " זכה לגילוי שכינה בכל תפארתה.

העלון לע"ג
מרת סעדה בת יצחק ז"ל שנלב"ע י"ז חשוון
תשפ"ה.

יהודי העיר, שכבר שמעו על דבר החלום מרבי חיים כפוס, לאחר ביקורו הראשון אצל המלך היו מוכנים ומזומנים.

הם מיהרו לבתי הכנסת ועשו כאשר נצטוו. כשלו לביהם בידיהם הקיפו את התיבה, זועקים ומתחננים לה' שיצילם. ותעל שוועתם השמימה.

נוכח עיניהם הנדהמות של גדודי הצבא, שניצבו הכן על החוף לקדם את פניהם של האיטלקים, אירע הנס המופלא. לפתע פתאום, ללא כל סיבה נראית לעין, התחוללה סערה אדירה בים, שהיה רגוע ושלו, וכל אוניותיהם המשובחות של האיטלקים טבעו בים, עד האחרונה שבהן, על כל חייליהן, כשהן מתרסקות זו אל זו לרסיסים, בין גלי הים הסוערים.

האיום האיטלקי הוסר. ועתה הגיעה העת להתגשמות חלקו השני של החלום.

ואכן, שעה קלה לאחר חצות היום אירע הדבר. עשרים וארבעת שריו של המלך, שלעגו לרבי חיים על פתרונו, מתו באופן פתאומי. וכאשר נטתה השמש לשקוע, פגעה מידת הדין גם בבנו הקטן של המלך והוא הצטרף לרשימת המתים.

יום ראשון של חול המועד סוכות אותה שנה לא נשכח מליבם של תושבי אלכסנדריה עד עולם.

רבי חיים כפוס ועמו חכמי היהודים וראשי הקהל הזומנו לארמונו של המלך, והמלך חלק להם כבוד עצום ונורא, סיפר להם על חלומו השני, והצהיר בריש גלי כי מכיוון שרק בזכות מצוותם של היהודים, מצות ארבעת המינים, ניצלה העיר מחרבם של האיטלקים, הרי שמכאן ואילך רשאים הם להחזיק בעוז בכל מצוות דתם, ואוי לו למי שיעז להציק להם ולהטרידם. ותשקוט הארץ.

(על פי 'נחלת אבות')

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Shofar for Zion" פתוח בימים: א - ה ...פלא... 052-5079555

שיעורי לווין
לע"ג מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
כל מוצאי שבת אפשר לצפות בשיעורי הרש"ל ר' יצחק יוסף שליט"א בלוויין על מסך גדול
בבית הכנסת אשר ב"שבט סופר"
מנוים: לקבלת העלון חינם במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

חובות לרבות

דיני ההכנות לסעודות שבת
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

קדימת צרכי שבת ללימוד תורה

ג. אפילו מי שרגיל ללמוד תורה כל יום אחר תפלת שחרית, צריך ביום ששי למעט מלימודו כדי לקנות ולהכין צרכי שבת. ומכל מקום אם הוא לימוד שיש לו זמן קבוע וקצוב, ואין לחוש שמא ימשך אחר לימודו וישכח מלהכין צרכי שבת, ילמד תורה בזמן הקבוע לו ואחר כך ילך להכין צרכי שבת. ולכן מי שרגיל לקרוא שנים מקרא ואחד תרגום ביום ששי אחר תפלת שחרית, רשאי לעשות כן. ומכל מקום אם ירצה להקדים הכנת צרכי שבת, רשאי לעשות כן.

ומי שהוא מלמד את התלמידים, ואם ילך להכין צרכי שבת יתבטלו מלימודם, רשאי ללמדם קודם שיכין צרכי שבת אפילו אם אינו לימוד קבוע וקצוב. ומכל מקום אם יושבים רבים ולומדים תורה בישיבה בעומק העיון ובפלפול, ואין מי שיכין להם צרכי שבת, אינם רשאים לעשות כן, מפני שיש לחוש שמא ישכחו להכין צרכי שבת. ולכן יקבעו להם לימוד שנים מקרא ואחד תרגום וכיוצא בזה, שבלימוד כזה אין לחוש שמא ימשכו אחר לימודם.

ויש אומרים שאפילו אם לומד לעצמו אינו רשאי להקדים לימודו להכנת צרכי שבת אלא אם כן הוא לימוד בזמן קבוע וקצוב, וגם רגיל לעשות כן בכל יום, או בכל ערב שבת. אבל המלמד את הרבים מותר לו להקדים הלימוד להכנת צרכי שבת אפילו אם אינו רגיל בכל יום בלימוד זה, ובלבד שהוא לימוד קבוע וקצוב, אבל אם אינו לימוד קבוע וקצוב אין להקל אפילו למי שמלמד את הרבים.

ומכל מקום כל הנ"ל אינו אלא כשיודע שאחר שיסיים לימודו יוכל לקנות צרכי שבת, אבל אם חושש שמא אם יתאחר מלקנות צרכי שבת לא ימצא מאומה לקנות לצרכי שבת, בכל ענין צריך להקדים לקנות צרכי שבת, ואחר כך ילך ללמוד תורה.

ולענין מי שיש לו מי שיקנה ויכין צרכי שבת במקומו, אם חייב בכל זאת לבטל מעט מתורתו ולהכין בעצמו צרכי שבת, עיין להלן (סעיף ז).

ואם יש לפניו עוד מצוה אחרת שאף היא מצוה עוברת, כגון לבנות סוכה, יקדים להכין צרכי שבת קודם שיבנה סוכה. ומכל מקום החכם עיניו בראשו, ויקדים בניית הסוכה כמה ימים קודם ערב סוכות, כדי שישפיק לקנות ולהכין צרכי החג בערב יום טוב.

אבל אבינו אב הרחמן מרחם עלינו, ויורד כביכול מרום מעלתו, ואומר כביכול: הבה נניח שאינני כה רם ונישא, ונניח שאינכם חייבים לי כה הרבה, את חייכם ואת כל רכושכם וטובתכם. האם אז, התנהגותכם מוצדקת? האם אז, מותר לנהוג במידת סדום, בצרות עין, בשנאת הבריות? וכאשר גם אז אין כל הצדקה לעבירה – נחתם דינם.

"וישקיף על פני סדום"

החובה לדרוש שלומנו וטובתנו של כל יהודי באשר הוא, ולהתפלל עליו, אין פירושה הסכמה והשלמה עם דרכו ומעשיו. יש לתחום קו בין הדברים, כמו שאברהם אבינו נלחם עבור הצלת לוט – אבל התרחק ממנו. כיוצא בכך כתב הספורנו ז"ל בפרשתינו: **"וישכם אברהם וישקיף על פני סדום – השקפת איבה על רוב רשעם. וירא והנה על קיטור הארץ – ואין עוד להתפלל עליהם."**

"והאלקים ניסה את אברהם"

מהו הנסיון שהקב"ה מנסה את הצדיק, הלא לבו של הצדיק גלוי וידוע לפני בוחן לבבות. אלא מטרת הנסיון היא להוציא את אהבת ה' הטמונה בלב הצדיק מן הכח אל הפועל. וכלשון רבינו עובדיה ספורנו ז"ל: **"כדי שיהיה בפועל אוהב וירא, כמו שהיה בכח. ובוה, ידמה יותר לבוראו, שהוא טוב לעולם בפועל."**

כי האדם נברא כדי ללכת בדרכי הבורא, ולעבדו במעשים גלויים בעולם המעשה.

"והאלקים ניסה את אברהם"

כתב בעל "העיקרים", רבינו יוסף אלבו זצ"ל כי ענין הנסיון שזכר בעקידה הוא, שרצה הקדוש ברוך הוא שהרצון הטוב שהיה בלב אברהם יצא מן הכח אל הפועל, ויהיה לו שכר המעשה הטוב, ולא שכר המחשבה טובה לבדה.

"כן תעשה כאשר דברת"

בספר "ויאמר אברהם" להגאון רבי אברהם פטאל זצ"ל מובאת מימרה בשם חתנו, מרן יבלח"א, על פסוק זה.

בפסיקתא בפרשת ראה, על הפסוק **"הג הסוכות תעשה לך"** (בלשון עתיד), אמרו: **"אם עשית כן עכשיו, יהי רצון שתזכה ותעשה כן לשנה האחרת."**

ואף כאן ברכו המלאכים לאברהם אבינו, שכשם שהוא מכניסם תחת צל קורתו לארוחה כרת, כן יזכה לשנה האחרת בהוולד לו את יצחק בנו לערוך משתה בשמחה ובטוב לבב.

"זעקת סדום ועמורה כי רבה"

פירש הרב "צור המור" זצ"ל: יש חטאים חמורים, עבירות נוראות, אשר די באחת מהם לגזור מות על האדם. ויש חטאים קלים, עבירות שאדם דש בעקביו, אבל כשהן מוכפלות הריהן כנימים דקים של חבל הנשזרים יחדיו עד להיותם כבל עבה וחזק. כמו שנאמר: **"ויכעבות העגלה, חטאה."**

היו שני הסוגים גם יחד, ריבוי הן בכמות והן באיכות החטאים. וזה שנאמר **"זעקת סדום ועמורה כי רבה"**, ריבוי בכמות, **"וחטאתם כי כבדה מאד"**, ריבוי באיכות.

"אודה נא ואראה הכזקתה"

שאל ה"אור החיים" הקדוש זצ"ל: מהי ירידה זו, והלא הקב"ה מלא כל הארץ כבודו, והכל גלוי וידוע לפניו, ככתוב: **"כי רם ה', ושפל יראה"**, **"המגביהי לשבת, המשפילי לראות בשמים ובארץ"**.

ותירץ, שהקב"ה הודיע כאן את מידת הנהגתו עם בני האדם. שהרי ידוע, שמי שחוטא חטא קל כנגד מלך גדול ונורא, רם ונישא, אין מחילה לחטאו, ואחת דתו להמית. צא ולמד מגורלו של שר האופים, שנמצא רסיס אבן בעוגה שאפה לפרעה, והושלך לכלא ולבסוף נתלה.

אם כך מעניש מלך בשר ודם על עוון בשוגג, מה דינו של החוטא במזיד לפני מלך מלכי המלכים, בוראו ומטיבו, כך, שאם הקב"ה היה מעניש כפי רוממותו – לא היתה תקומה לחוטאים.

"בן שמונת ימים (למילה)"

על מצוות מילה נאמר, **"לדברי ה'זל"**, הפסוק **"שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב"**. מה הקשר בין פסוק זה לבין מצוות המילה?

ההסבר הוא כזה: מצוות מילה נקשית, כירוד, בתינוק בן שמונה ימים. תינוק שבזה עדיין אינו מחוייב במצוות ובכל זאת מקויימת בו מצוה זו. נשקיע לרגע שהתורה היתה מצווה על המילה רק למי שמחוייב במצוות – בן שלוש עשרה. צער היה כבוד ביה. לא מקט ילדים היו פוחדים ומסרבים להימול.

היום, כשמגיע הילד היהודי לגיל 13, הוא מוצא עצמו מהול ואז הוא שמח על שהוא יהודי. ומהול. בלי שירדש למאמץ מיוחד כדי לקיים את המצווה הזו.

ולכן הוא שמח על כך **"כמוצא שלל רב"** – בלי מאמץ והשקיעה. ממש כאילו התקשר לפתע בלי לעבוד על כך במשך שנים רבות.